Написав Олег Купрієнко
Четвер, 07 січня 2016, 11:33

Дослухався Іван, (під вечір), як їх братство,
Сиділо над хлібами, куштуючи вином:
"...Хто сяде поміж нами вечерять за столом,
Як голос віддає за зовнішнє кріпацтво?
Дивіться на ножі, ховайте їх у піхви,
Нема оних, так змотуйте знаряддя в рушники.
Не ріжте ні живої, ні мертвої руки!
Рознизуйте лиш голод, стинайте лише гріх ви."
Мигнули свічки в танці, двері відчинились,
Вітання всім присутнім окинув юний гість.
Сиділо за столом їх двічі- шість і шість,
Пили, медитували, Один і хто омились...
"Сідай но Юдо поряд, ноги притомились?!"
Присів обабіч столу, тринадцятий їх брат,
Продовжились слова і Слово і вечеря...
"Ось бачите сухі коржі, розкришені у жмені?
Запийте ними спрагу, де буде результат?!
Хоч крихтами ковтайте, чи цілі ті хліби...
Пропорція не суть, призначення найперше!
Яка різниця нам, де більше зло де менше?
Нап'єтеся хоч трохи розірваним, сухим?"
Іван таки ще ближче схилився до розмови:
"Хто ходить в нечестиві щоб власне піднести,
Чи спрагу втамувати, у сріблі прорости,
Віддати бюлетені за срібників єгови,
Той в зерна не увійде, у сутності полови!
Та ніж свій заховай, частуйся і прости..."
(с) 18.12.2015р.